

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/55/2021
Identifikačné číslo spisu:	1117217485
Dátum vydania rozhodnutia:	20.07.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1117217485.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobcu HANT BA, a.s., so sídlom Hliny 1412/248, 017 07 Považská Bystrica, IČO: 36 328 375, zastúpeného Mgr. Erikou Sojkovou, advokátkou so sídlom Rybníčná 40, 831 06 Bratislava, proti žalovanému JUDr. Tomášovi Vaňovi, so sídlom Záhumenská 23, 840 04 Bratislava, správcovi úpadcu Sello, s.r.o., so sídlom Mikulášska 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35 826 266, zastúpenému Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s.r.o., so sídlom Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava, IČO: 35 951 087, o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoKR/37/2020-235 z 30. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3CoKR/37/2020-235 z 30. septembra 2020 odmietol odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 8Cbi/12/2017-151 zo dňa 24. júna 2019 (výrok I.) a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania k rukám jeho právneho zástupcu (výrok II).

2 V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že rozsudkom z 24. júna 2019 Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) vyhovel žalobe o vylúčenie nehnuteľností a žalovanému ako neúspešnej strane sporu uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu, o ktorých v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) rozhodne súd prvej inštancie uznesením, ktoré po právoplatnosti rozhodnutia vydá vyšší súdny úradník. Zároveň určil, že trovy konania priznané žalobcovi sú pohľadávkou proti podstate. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, vytýkajúc súdu prvej inštancie nesprávny procesný postup a rozsudku jeho vecnú nesprávnosť.

3 Odvolací súd v zmysle § 386 písm. a/ CSP odmietol odvolanie žalovaného ako oneskorene podané. Poukázal na to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol doručený právnomu zástupcovi žalovaného elektronicky dňa 28.07.2019 (č. l. spisu 161) v súlade s § 111 ods. 1 CSP. Lehota na podanie odvolania žalovanému začala plynúť v zmysle § 121 ods. 2 CSP dňom 29.07.2019 a uplynula v zmysle § 121 ods. 3 CSP jej márnym uplynutím dňa 12.08.2019 (pondelok). Právny zástupca žalovaného podal odvolanie elektronickým podaním v utorok dňa 13.08.2019 (č. l. spisu 183), teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a v deň, kedy rozhodnutie už bolo právoplatné. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

4 Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie v zmysle § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

5 Prípustnosť dovolania vyvodzoval žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) z toho, že súd prvej inštancie nemohol rozhodnúť o jeho návrhu na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, ale mal návrh predložiť na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) ako súdu najbližšie spoločne nadriadenému Okresnému súdu Bratislava I a Okresnému súdu Trenčín, na ktorý navrhol prikázať spor. Súd prvej inštancie následne nemohol vydať ani rozsudok, ktorý vydaný bol, avšak tento nie je spôsobilý vyvolať právne účinky, pretože ide o rozsudok nulitný, resp. zdanlivý. Keďže rozsudok súdu prvej inštancie nemohol byť de iure vydaný, nemohla de iure ani začať plynúť lehota na podanie odvolania, a teda žalovaný nemohol túto lehotu ani zmeškať. Vydaním napadnutého rozsudku a uznesenia o zamietnutí návrhu žalovaného na prikázanie sporu inému súdu došlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorým bol žalovaný ukrátený na svojom práve na spravodlivý súdny proces, nakoľko súdy mu odňali právo na zákonné rozhodnutie o príslušnosti súdu na prejednanie sporu. Podľa názoru dovolateľa ide o obdobnú situáciu, ako keď súd vyhlási rozsudok v konaní, ktoré je prerušené zo zákona v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka. V takto ex lege prerušenom konaní de iure nemôže byť vydaný žiadny rozsudok a pokiaľ by ho súd vydal, ide o nulitný, resp. zdanlivý rozsudok, nevyvolávajúci žiadne právne účinky.

6 Prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolateľ vyvodzoval z toho, že právna otázka nezákonného rozhodnutia o prikázaní sporu vo vzťahu k následným súdnym rozhodnutiam nebola doposiaľ v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu riešená.

7 S poukazom na vyššie uvedené dovolateľ navrhol, aby NS SR dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil, pretože nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu.

8 K dovolaniu žalovaného zaslal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že v danom prípade nemôže byť naplnený dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, pretože ten je naplnený len v prípade nesprávneho procesného postupu súdu, avšak Krajský súd v Bratislave postupoval plne v súlade s procesnými právnymi predpismi, keď oneskorene podané odvolanie žalovaného odmietol. Podstatnou skutočnosťou je, že žalovaný nepodal včas odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, čo je neospravedliteľná chyba žalovaného, resp. advokátskej kancelárie, ktorá ho zastupuje. Odvolací súd nemal inú možnosť, než oneskorené podanie žalovaného odmietnuť a jeho rozhodnutie je zákonné a vecne správne.

9 Nesúhlasil s argumentom žalovaného, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, pretože otázkou odmietnutia oneskorene podaného odvolania sa NS SR, ako aj Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane zaoberali. Z ich už ustálenej rozhodovacej praxe jednoznačne vyplýva, že za prípad odňatia možnosti konať pred súdom sa považuje len taký postup, keď súd sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci, hoci pre taký postup neboli dané procesné predpoklady. K porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie by preto mohlo dôjsť len v tom prípade, ak by odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie žalovaného ako oneskorene podané, čo však v posudzovanom prípade vôbec nenastalo.

10 S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby NS SR dovolanie žalovaného odmietol resp. zamietol ako nedôvodné.

11 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný.

12 Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

13 Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

14 Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15 Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

Dovolačný dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

16 Dovolanie žalovaného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania žalovaného. Keďže dovolanie nesmeruje proti potvrdzujúcemu a ani proti zmeňujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodzovať z § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie žalovaného v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu nie je preto procesne prípustné.

Dovolačný dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

17 Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP sú : a/ zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

18 Predmetom dovolacieho prieskumu je uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie žalovaného z dôvodu, že bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Dovolateľ videl vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP v tom, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom, ktorý dovolateľ považuje za nulitný, resp. zdanlivý, nevyvolávajúci žiadne právne účinky, a to s poukazom na to, že rozsudok súdu prvej inštancie nemohol byť *de iure* vydaný. Žalovanému nemohla začať plynúť ani lehota na podanie odvolania a túto nemohol následne ani zmeškať, keďže na pojednávaní dňa 24.06.2019 uplatnil návrh na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, o ktorom rozhodol uznesením z toho istého dňa súd prvej inštancie tak, že návrh zamietol, hoci o tomto návrhu nebol oprávnený sám

rozhodnúť, ale ho mal predložiť na rozhodnutie NS SR ako súdu najbližšie spoločne nadriadenému Okresnému súdu Bratislava I a Okresnému súdu Trenčín (ktorému sa v zmysle návrhu žalovaného mal spor prikázať).

19 Po preskúmaní veci dovolací súd uvádza, že nesúhlasí s názorom dovolateľa, že v dôsledku vyššie opísaného postupu súdu prvej inštancie žalovanému nezačala plynúť lehota na podanie odvolania, ktorú v dôsledku toho ani nemohol zmeškať. Dovolací súd poukazuje na to, že žalovanému začala lehota na podanie odvolania plynúť doručením rozsudku súdu prvej inštancie do elektronickej schránky jeho právneho zástupcu (doručenka je založená v spise na č. l. 161), pričom účinnosť tohto doručenia dovolateľ nijako nespochybnil. Žalovaný podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, v ktorom o. i. namietal postup súdu prvej inštancie, ktorý mal predložiť spis na rozhodnutie NS SR ako súdu spoločne nadriadenému Okresnému súdu Bratislava I a Okresnému súdu Trenčín (na ktorý žalovaný navrhoval prikázať spor), pričom o tomto návrhu nemohol sám rozhodnúť uznesením z 24.06.2019. Dovolací súd poukazuje na to, že odvolací súd môže akékoľvek vady, ktoré sa vyskytli v konaní pred súdom prvej inštancie posudzovať (a prípadne aj odstrániť) iba v konaní na základe odvolania, ktoré je podané včas, oprávnenou osobou, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné a má zákonom predpísané obsahové náležitosti v zmysle § 363 CSP. Ak tieto tzv. podmienky prípustnosti odvolania nie sú splnené, odvolací súd odmietne odvolanie bez ďalšieho, t. j. bez toho, aby sa zaoberal jeho obsahom (uplatnenými odvolacími dôvodmi).

20 V posudzovanom prípade žalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, v dôsledku čoho odvolací súd postupoval správne, keď odvolanie žalovaného odmietol v zmysle § 386 písm. a/ CSP ako oneskorene podané. Skutočnosť, že odvolanie bolo podané oneskorene nemožno pričítať súdu, pretože k jeho oneskorenému podaniu došlo zavinením žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu. Postupom odvolacieho súdu preto nedošlo k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP a dovolateľom vytýkaná vada v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je daná (dovolanie je neprípustné a zároveň aj nedôvodné).

21 Na základe vyššie uvedeného dovolací súd preto rozhodol tak, že v zmysle § 447 písm. c/ CSP dovolanie odmietol.

22 Ako obiter dictum dovolací súd uvádza, že posudzovaný prípad, v rámci ktorého bol v sporovom konaní vydaný rozsudok o vylučovacej žalobe, nemožno stotožňovať s prípadom upraveným v § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ktorý mal zrejme dovolateľ na mysli, hoci v dovolaní uviedol § 47 zákona o konkurze a vyrovnaní - pozn. dovolacieho súdu), v zmysle ktorého vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriacemu úpadcovi, pričom v takto prerušenom konaní nemôže súd, resp. iný orgán vydať v prerušenej veci rozsudok, resp. iné rozhodnutie, pričom z komentára k citovanému ustanoveniu ZKR vyplýva, že ak by k vydaniu takéhoto rozhodnutia v ex lege prerušenom konaní došlo, takéto rozhodnutie by bolo považované za nulité (ako správne uvádza dovolateľ). V posudzovanej sporovej veci konanie nebolo ex lege prerušené. Súd vo veci vytýčil niekoľko pojednávaní a vo veci meritórne rozhodol na pojednávaní dňa 24.06.2019, na ktorom žalovaný uplatnil návrh na prikázanie sporu inému súdu - Okresnému súdu Trenčín z dôvodu vhodnosti (s čím žalobca nesúhlasil), ktorým žalovaný sledoval zmenu miestnej príslušnosti súdu cez inštitút návrhu na prikázanie sporu inému súdu. O tomto procesnom návrhu rozhodol súd prvej inštancie uznesením z 24.06.2019 (t. j. v rovnaký deň, ako vo veci rozhodol rozsudkom), ktorým návrh na prikázanie sporu inému súdu zamietol, o čom vyhotovil procesné uznesenie v písomnej forme (založené je v spise na č. l. 149 - 150). Prípadné procesné pochybenie súdu prvej inštancie žalovaný ako odvolateľ mohol napadnúť v odvolaní (ako riadnom opravnom prostriedku) podanom proti rozsudku súdu prvej inštancie, v rámci ktorého mohol napadnúť aj uznesenie o zamietnutí návrhu na prikázanie sporu inému súdu (§ 365 ods. 2 CSP), avšak žalovaný tak mohol urobiť len vo včas podanom odvolaní, k čomu v danom prípade nedošlo.

23 Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3

veta druhá CSP).

24 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.